

αφ' οὗ δὲ ἡ Α. Μ. ἀπεκρίθη συντόμως εἰς τὴν ἀσφώνησιν ταύτην Γερμανισί, ὁ φρουράρχος τῶν μαχικῶν στρατευμάτων προσελθὼν παρέδωκεν χεῖρας τῆς Α. Μ. ἐπ' ἀργυροῦ ὡσπύτως δίσκου καὶ κλεῖς τῆς πόλεως· ἡ δὲ Μεγαλειότης ΤΟΥ, οὗ τὰς ἐφάσεις, καὶ ἀπεκρίθη εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ φρουράρχου, τὰς ἀπέδωκε πάλιν εἰς ἰδίον δια' νὰ τὰς φυλάξῃ μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων.

Ἐμβαίνων ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν, ἐχαιρετῆται ἀπὸ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως με' εἰκοσινα κανονισμὸν, καὶ μετ' αὐτὴν τὰς ἐρθασεν ἀπὸ πόλιν τῆς ξηρᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Γεωργίου, εἰς τὰ προπύλαια τοῦ νάρθηκος τῆς πόλεως οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὕτως ἄρχιερεῖς Κορίνθου, Ἀθηνῶν, Τριπόλεως, Σηλυφείας, Δαμαλῶν, Ἡλιουπόλεως, Ματρῶν καὶ Εὐδεύου, ἐνδεδυμένοι τὰς ἀρχιερατικὰς στολὰς, καὶ τὸ ἱερατεῖον ὅλον με' λευκὰ φενόλια, ὑπεδέχθησαν προσελθόντες τὴν Α. Μ., ὅστις καὶ ἐπέψυσεν ἀποκαλυψάμενος, ἅμα εἶδε τὸ ἱερατεῖον· ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος Κορίνθου, φορῶν μόνος αὐτὸς μίτρην ἐπὶ κεφαλῇ, καὶ κρατῶν τὴν ἀρχιερατικὴν ῥάβδον καὶ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον εἰς τὰς χεῖρας, προσεῖπε τὴν Α. Μ. μετ' αὐτὴν ἀκλόουθεν προσφώνησιν.

«Εὐλογημένος ὁ ἐργόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.»

Μεγαλειότατε!

«Ὁ κλῆρος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίαιτέρως τὸ ἱερατεῖον τῆς πόλεως ταύτης μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ἐν αὐτῇ ἀρχιερέων, τῶν ἐν Χριστῷ συναδελφῶν μου, ἐκφράζον πρὸς τὴν Υ. Μ. διὰ στόματός μου τὴν ἀγαλλίασίν των, διότι ἡξιώθησαν νὰ δοξολογήσουν τὸν ἕψιστον σήμερον εἰς τὸν ἱερὸν ταύτην ναὸν διὰ τὴν ἐπ' αἰσίοις ἀριεὶν τῆς Υ. Μ. τοῦ Πρώτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἀρτισύστατον τοῦτο Βασίλειον, ἐξαιτούμενοι θεοθεν ἅπαντες ὑπὲρ τῆς Υ. Μ. ζῶν πολυχρόνιον, κράτος ἁμαχον, καὶ εὐδαιμονίαν ἀνεπηρέαστον.»

Εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ἡ Α. Μ. ἀπήντησε Γερμανισί ὡς ἀκολουθεῖ.

«Τὰ αἰσθήματα, Κ. Μητροπολίτα, τὰ ὅποια μοι ἐξέφρασας, μοι εἶναι εἰς ὑπερβολὴν εὐάρεστα.

«Εἶμαι ἐσωτερικῶς παπεισμένος, ὅτι εὐτυχία, οὔτε κρινὴ τοῦ Κράτους, οὔτε ἰδίᾳ ἐκάστου πολίτου, δύναται νὰ ὑπάρξῃ χωρὶς ἀληθοῦς εὐσεβείας.

«Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἡμπορεῖ νὰ ᾔσῃ βεβαιωτικῇ ὅτι θελεῖ εἰς πᾶσαν περίστασιν τὴν πλήρη ὑπεράσπισίν μου.

«Σὺ, Κ. Μητροπολίτα, καὶ ὁ λοιπὸς ἱερὸς κλῆρος τοῦ Βασιλείου μου, θέλετε, καθὼς εἶμαι βέβαιος, συντρέχει ὁμοφώνως μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ κοινὸν καλόν.»

Καὶ μετὰ ταῦτα πιάσας τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον μετὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα, τὸ ἡσπάσθη, καὶ προπεμπόμενος ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ ἱερατεῖου, ψαλλόντων τῶν ψαλτῶν τὸ «Τὴν Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ τοῦ πλημμυροῦντος τὸν ναὸν ἐνδοθεν καὶ ἔξωθεν λαοῦ ἠχολογούντος τὸ «Ζήτω ὁ Βασιλεὺς» εἰσῆλθεν ἀσκεπής εἰς τὸν ναόν, ὅπου οἱ μαθηταὶ τοῦ Πολιμακῶ Σχολαίου (τῶν Εὐελπίδων) εἶχον συγκαταστῆναι εἰς γαρμῆν, καὶ ἀναβὰς μετὰ μεγαλοπρέπειαν καὶ χάριν ἀσύγκριτον τὸν προτομασθέντα Βασιλικὸν Θρόνον, ἐκατέβηκεν τοῦ ὁποῖου ἐσταύσαν τὰ μέλη τῆς Β. Ἐπι-

τροπῆς, ἡσπασθὲν μετὰ εὐμένειαν τὸ πλάγιον, τὰς ἀδ' ἀκόπου, εὐφροσύνης τοῦ ὁποῖου ἀνταπέδιδον μυριοπλασίως οἱ θεοὶ τοῦ ναοῦ. Ὄλων τὰ ὄματα ἐγέμισαν δακρυὰ χαρᾶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καθ' ἣν πρώτην φορὰν ἡ Ἑλλὰς εἶδε μετὰ τῶν ἀγῶνας Βασιλεῖα χριστιανὸν ἐπὶ θρόνου.

Τοποθετηθέντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν τῆς συνοδίας, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ πρώτου τῶν Ἀρχιερέων, καὶ τοῦ Διακόνου καταργεῖλαντος τὴν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως δέησιν, τὴν ὁποίαν ἐπισφράγισεν ἡ ἐκφώνησις τοῦ δευτέρου τῶν Ἀρχιερέων, ἐψάλη ἐναρμονίως ἡ συνήθης δοξολογία, κανονοβολούντων τῶν ἐν τῷ λιμένι πλοίων Συμμαχικῶν τε καὶ Ἑλληνικῶν, καὶ τῶν φρουρίων ὅλων καὶ μετ' αὐτὴν, γενομένης μικρᾶς αἰτήσεως, καὶ ἐκφωνήσαντος τοῦ τρίτου τῶν Ἀρχιερέων, ἐψάλη τὸ «Ὁ Θεὸς τὸ κράτος σου δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως, κτλ.» καὶ πληρωθεὶς μετὰ ταῦτα τῆς ἐκτενούς δεήσεως, ὁ ἱεροκέρυξ ἐξεφώνησεν Ἑλληνιστὶ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀμβωνος τὸ ἐπόμενον λογιόριον, τὸ ὅποιον ὁ Βασιλεὺς ἠκροάσθη καθήμενος.

«Γένοιτο κύριος ὁ Θεὸς εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ, δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον τὸν Ἰσραὴλ, γῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔσθαι σε βασιλεῖα ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ πρὸς θεὸν δοξολογία τῆς βασιλείας Σαβᾶ ὑπὲρ τοῦ Σολομῶντος. Τοιαύτη εἶναι, Μεγαλειότατε, καὶ σήμερον ἡ χαριστήριος εὐχὴ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ τῆς ΣΗΣ Μεγαλειότητος. «Γένοιτο κύριος ὁ Θεὸς εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ, δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον τὸν Ἰσραὴλ, γῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα».

Τετρακοσίων χρόνων ἐπώδυνον δουλείαν, δουλοκατεῖς κινδύνους, φόβους, πληγὰς, σφαγὰς, αἰχμαλωσίας, ἀπαγωγὰς, λεηλατισμούς, πυρπολισμούς, ὅλα σήμερον τὰ λησμονεῖ ἡ Ἑλλὰς, ἀξιοθεῖσα τὸν Βασιλεῖα τῆς, τὸν Βασιλεῖα, τὸν ὅποιον ἡ ἀπόρρητος τοῦ ὑψίστου βουλή προώρισε διὰ τὸ νεοσύστατον τοῦτο Κράτος. «Γένοιτο κύριος ὁ Θεὸς εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ, δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον τὸν Ἰσραὴλ, γῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα».

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἡμέρα χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος· τὴν ἡμέραν αὕτην ἡ ἱστορία θέλει δικρινίσῃ ὡς ἐποχὴν εὐδαιμονίας διὰ τὴν πατρίδα τοῦ Λεωνίδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους· τὴν ἡμέραν αὕτην ἡ ἐκκλησία κατ' ἔτος θέλει πανηγυρίζει, ψάλλουσα ἐν ἀγαλλίασει· «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος! ὁ κύριος, ἀδελφοί, καὶ οὐκ ἄνθρωπος! Ὅταν πρὸ δέκα, πρὶν ἑπτὰ χρόνων νύφῃ μελανὰ θηρίων ἀνθρωπομόρφων μετὰ τὸ πῦρ καὶ τὴν σιδήρον εἰς τὰς χεῖρας κτεκχιλυπτῶν τὴν ξηρὰν, καὶ πλευστὰ φρουρία τὴν ἐπιρᾶναιαν τῆς θαλάσσης, πῶς ἡμεῖς ἐγγυᾶτο τὴν ἡμέραν αὕτην, ἡμέραν, τὴν ὁποίαν πολλὰ τῶν προγόνων μας γενεὰ ἐπεθύμησαν ἰδεῖν, καὶ οὐκ εἶδον; Τὴν αὐγὴν τῆς φεγγαῖος ταύτης ἡμέρας προανήγγειλεν ἡ ἀξιωμακόμενος ἡμέρα τοῦ Νισαῖστρου. Ἐκεῖ κατὰ πρῶτον ὑπέλαμψαν αἱ ἀκτῖνες, ἀπὸ τὰς φερεσβίους μαρμαρυγὰς τῶν ὁποίων ζωογονεῖται σήμερον τῆς Ἑλλάδος τὸ περιόν. «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος! ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανώμεθα ἐν αὐτῇ.»

Ὅταν Δημήτριος ὁ Κορίνθιος εἶδε θριαμβεύοντα τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον εἰς τὰ Σούσα, δακρύσας

ἀπὸ χαρᾶς, ἡ ὁποία, εἶπε, ἴδων ἐκτετακέναι τὸν Ἑλλήνων εἰς προαποθανόντες, διὰ τὸν ὅτι ὥθησαν νὰ ἴδωσι καθήμενον τὸν Ἀλέξανδρον ἐπὶ τοῦ βασιλείου τὸν θρόνον! «Ἡρώες! ὅσοι σὺ τὴν ἡμέραν αὕτην ἐπατίσατε μετὰ τὰ αἵματά σας τὸ εὖρος τῆς πατρίδος! ὁμοῦτα εὖρε τὸ ἀξιωμακόμενον τῶν ἀγῶνων! ψαχαὶ μακαρίαι! σπαρτάτε ἐδάσαν καὶ ὑμεῖς, βλέποντες ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς αἰωνίας μακαριότητος ἐπισφραγισμένην ἐνδοξάν τῆς πατρίδος τὴν ἀνεξαρτησίαν, καὶ περιπτάμεναί ἀσπίδας ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, λαμβάνοντες βάσιμα μέγαν εἰς τὴν παιδρωτάτην τῶν τελευτῶν μας!

Ἕλληνες, ὅσοι, πλημμυροῦντες τὸν ἱερὸν ταύτην περιβόλον, ἀπολαμβάνετε τοῦ ἡδίστου τῶν ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων, ἔχοντες ζωγραφισμένην εἰς τὰ πρόσωπα τὴν χαρὰν, καὶ εἰς τὰς καρδίας σας τὴν εἰκόνα τοῦ Βασιλέως! ὡς εὐδίσωμεν εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς κοινῆς ταύτης ἀγαλλιάσεως καθὲς αἰσθημα λύπης, καὶς θλιβερόν λογισμόν, καὶ ἔχοντες ἀντιπαθείας. Ἡ βασιλικὴ παρουσία τοῦ πολυποθήτου μας Ἀνακτος ὡς ἐξαλείψῃ καὶ τὴν μνήμην τῶν παρελθόντων δυστυχημάτων. Ἀπὸ τὸν Θρόνον αὐτόν, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸ ὕψος ἡ θεῖα πρόνοια, διὰ τῆς προστασίας τῶν Σεβαστῶν τριῶν Συμμαχῶν Βασιλέων, μᾶς ἡξίωσε νὰ ἴδωμεν σήμερον ἐγκαθιδρυμένον τὸν λαμπρὸν τῶν Βιττελσβάχων ἀπόγονον, ἀνατέλλει ἡ δικαιοσύνη, τὸ παλλάδιον τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἐθνῶν. «Καὶ ἔσθαι σε βασιλεῖα ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην. Ἀπὸ τὸν Θρόνον αὐτόν, ἀντίτυπον τοῦ θρόνου τῆς θεῖας μεγαλοσύνης, ἀπεκδέχεται ἡ πατρίς τὴν θεραπείαν τῶν πολυποδύνων πληγῶν τῆς καὶ τὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν τῆς δόξης ἐπινόδοις ὁ Θρόνος αὐτὸς εἶναι τὸ φερέγγυον τῆς ἐθνικῆς μας εὐδαιμονίας, ἡ εὐπρέπεια καὶ τὸ καλὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ἥτις, ἀφ' οὗ διέπλευσεν ἀκλυδώνιστος θεῖα χάριτι τὸ πολυκύμαντον πέλαγος τῶν αἰώνων δουλείας, ἀναπέμπει σήμερον πανδήμως τὰς χαριστήριους εὐχὰς τῆς πρὸς τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν. Σύμπνοια καὶ ὁμοφροσύνη πρὸς ἀλλήλους, πίστις εὐκρινὴ καὶ ἀπαρχαράκτων πρὸς τὸν θεοδότην ἡμῶν Ἀνακτα, εὐπειθείαν καὶ ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους, ἰδοὺ τί πρέπει νὰ συντελέσωμεν ἕκαστος ἀσφάλειαν καὶ εἰρήνην, πρόδοις εἰς τὸν πολιτισμὸν, ἀκμὴν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς εὐνομηχανίας, εὐμερίαν ἰντελῇ, ἰδοὺ τί ἀπεκδεχόμεθα ἀντὶ τούτων. Τίνος καρδία δὲν ὤμοσεν ἥδη, προλαβοῦσα τὰ χεῖλη, ἀρροίσωσιν αἰώνιον πρὸς τὸν ἐγγυητὴν καὶ πρῶτανιν ἀγαθῶν τελευτῶν;

Ναὶ, Μεγαλειότατε! μέγα ἔργον πρόκειται εἰς τὴν ἀγαθοποιὸν ΣΟΥ διαθεῖναι. Ἡ ἠθικὴ ἀναμόρφωσις ἔθνους ὁλοκλήρου εἶναι ἔργον χειρὸς δημιουργικῆς· ἀλλ' ἀπὸ τὸν λαμπρὸν ἀπόγονον τῶν ἀρχαίων τῆς Γερμανίας ἡρώων, τὸν περινετὴ Βλαστὸν Λουδοβίκου τοῦ Σεβαστοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, ἔχει ἐγγέγραψεν τὸ ἐνδίστοιμον ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐλπίσῃ τὴν εὐμερίαν ἐκείνην, ὅσῃ ἀπολαμβάνουν οἱ εὐτυχεῖς Βαυαροὶ ὑπὸ τὴν πατρικὴν βασιλείαν τῶν Βιττελσβάχων. Μέγα τὸ ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἡ δόξα μεγίστη· καὶ ἡ ἀρίστη αὕτη δόξα ἀπέκειτο πρὸ αἰώνων εἰς ΣΕ, τὸ ζωντανὸν ἐκμαγεῖον τῆς πατρικῆς ἀρετῆς. Ἐχει συμβούλους καὶ συνεργάτας ἀξιους καὶ τῆς ἀρίστης ἐκλογῆς τοῦ Σεβαστοῦ ΣΟΥ Πατρὸς καὶ τῶν μεγάλων σκοπῶν ΣΟΥ αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θὰ ἀναφέρουν μετὰ τὸν λαμπρὸν ὄνομα ΣΟΥ, παραπεμπόμενον ἀπ' αὐτοῦ εἰς αἰῶνα μετὰ τὸ ὄνομα τῶν ἀρχαίων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἡρώων. Ἰδοὺ ἀπὸ σοὶ Κύριος καρδίαν σοφὴν καὶ φρονίμην, καθάπερ ἡρετίσω, καὶ ἡ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Απερροσάμεν και συγκαταστήμεν τα εξής.
Α. Ο επί των Εξωτερικών και του Εμπορικού
Ναυτικού Γραμματέας της Κυβερνήσεως Κύριος Σ.
Τρικούπης,

Ο επί της Δικαιοσύνης Γραμματέας της Κυβερ-
νήσεως Κύριος Χρ. Κλωνάρης,

Ο Γραμματέας της Επικρατείας Κύριος Α. Χρη-
στάκης,

Ο επί των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας
Εκπαίδευσης Γραμματέας της Κυβερνήσεως Κύ-
ριος Ι. Ρίζος,

Ο επί της Οικονομίας Γραμματέας της Κυβερ-
νήσεως Κύριος Α. Μαυροκορδάτος,

Ο επί των Στρατιωτικών Γραμματέας της Κυ-
βερνήσεως Κύριος Κ. Ζωγράφος,

Ο επί των Ναυτικών Γραμματέας της Κυβερ-
νήσεως Κύριος Α. Βουλγαρης,

Θέλουν εξακολουθῆ ἐν ὀνόματι ἡμῶν τὴν διευ-
θύνειν τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτετραμμένων αὐτοῖς
ἱπουργείων.

Β. Ὅλοι οἱ εἰρημένοι Ἀρχηγοὶ τῶν διαφορῶν
ἱπουργείων θέλουν φέρει εἰς τὸ ἐξῆς τὸ ὄνομα
"Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας."

Γ. Ἡ προεδρία, καθ' ὅλας τὰς κοινὰς συνεδρι-
άσεις τῶν ἱπουργῶν διὰ τὰς ἀνηκῶσας εἰς αὐτοὺς
ὕποθεσις, ἐπιτρέπεται ἐν τούτῳ εἰς τὸν ἡμέτερον
Γραμματέα τῶν Εἰσρηκτικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Κύριον Σ. Τρικούπην.

Δ. Ο ἐπὶ τῶν Εἰσρηκτικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματέας τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Σ.
Τρικούπης νὰ γνωστοποιήσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833.
Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία
Κύριος ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΥ, ΕΙΔΕΚ.
Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Εἰσρηκτικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ
Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Σ. Τρικούπην.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Πρὸς τοὺς Διευθυντὰς, Ἐπιστάτας καὶ Συνεργάτας τῶν Τελωνείων
τοῦ Βασιλείου.

Ἐφθασε τέλος πάντων ἡ πρό πολλοῦ ποθυμένη
ἐλπίς ὡς τῆς ἀφίξεως ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τῆς
Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Γαληνοῦ Βασιλέως μας.

Χθὲς τὴν 25 τοῦ ἐνεστῶτος Ἰανουαρίου ἡ Αὐτοῦ
Μεγαλειότης ἐπέτυχεν πρῶτον τὸ ἔλεος τῆς Ἑλ-
λάδος, καὶ ἡ Ἀντιβασιλεία ἀνέλαθε τῆς ἡμέρας τοῦ
Βασιλείου. Ἡ ἡμέρα αὕτη, ὑπὲρ πάσαν ἄλλην
χαρμόσυνη διὰ τοὺς Ἕλληνας, θελεῖ εἶναι προϊ-
μίων τῆς ὁποιασδήποτε τῆς γενικῆς εὐταξίας,
τῆς κατενάσεως τῶν ἐμφυλίων ταρχῶν καὶ τῆς
πύσεως τῶν ὀλεθρίων εἰς τὸ ἔθνος καταχρήσεων.

Ἐπιφορηθεὶς ὁ ὑποφαινόμενος παρὰ τῆς Α.
Μεγαλειότητος τὰ χρεὴ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, νομίζω πρῶτιστον
τῶν χρεῶν μου νὰ σὰς προσκαλέσω νὰ προσέχετε
εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν σας, νὰ ὑπηρετῆτε με
ὅλην τὴν ἐνδεχομένην πίστιν καὶ ἀκριβείαν, νὰ
ἀγρυπνεῖτε ὁ καθείς κατὰ τὴν σφαῖραν τῆς ὑπηρε-
σίας του εἰς τὸ νὰ μὴ γίνῃται ἡ παρμικρὰ παρ-
εστρέφω, ἡ ἀληγορὰ ἀμέλεια ἐκ μέρους ὁποιοῦ-
δήποτε ἐξ ἡμῶν.

Ἄν ἡ κατάχρησις, Κύριοι, ἦτον καὶ ἦναι εἰς
πάντα χαρὴν ἀσυγχώρητος, ὁ ἀποτολμῶν τοιοῦτον
ἔγκλημα, εἶχε μέχρι τῆςδε εὐλογουμένην καὶ πρό-
σπον, τὴν ἀνωμαλίαν τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν
δυσχερίαν τῶν περιστάσεων· ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς
ποῦ τοιαύτη προφασὶς εὐτυχῶς ἐλείπει, καὶ δὲν

μεχρὲς ἡ κατάχρησις τῆς ἐπιτομῆς
Κυβερνήσεως, ὅπως νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν
συνεχὴν τὴν ἀποκατῆς καὶ τῶν καταχρήσεων.

Σπύσσεται νὰ διευκρινεῖτε ὅσον ταχισταί ποτε
Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας λαογραφίαν
τῆς ὑπηρεσίας σας, ὅπως ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν
χρεῶν σας δύναται νὰ σὰς συστήσῃ εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος, ἡ δὲ παρακροτῆ
ἐπιβάλλει εἰς ὑμᾶς ἀπὸ τὴν εὐθύνην, καὶ θέλει
ἐπιφέρει εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένους ἐνόχους ποι-
νὴν ἐπὶ τοῦ λοιποῦ φαντασιώδη.

Εἰδοποιῶν σας τοῦτο κατὰ χρεός, ἐλπίζω, ὅτι
δὲν θέλω εὐρεθῆ εἰς τὴν λυπηρὰν θέσιν νὰ ἀναγ-
γείλω εἰς αὐτὴν κἀνὲν ἀπευκατῶν ἐκ μέρους τῶν
ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1833.
Ὁ Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἀρ. 67. Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς ἀπαντᾶς τοὺς εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου ἀρχη-
γοὺς ἀτάκτων στρατιωτικῶν σωμάτων.

Ἐξ αὐτῆς τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς εἰς τοὺς
κόλπους τῆς Πατρίδος εὐτυχῶς ἀφίξεως τῆς Α.
Μεγαλειότητος, διευθύνθησαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ
θρόνου ἀπὸ διάφορα μέρη, ἀναφοραὶ, ἐκτραγενοῦσαι
τὰς καταχρήσεις, τὰς ἀδικίας καὶ καταδυνα-
στεύσεις, μετὰ τὰς ὁποίας τὰ ἄτακτα στρατεύματα
ἐξακολουθοῦσι νὰ καταθλίβωσι τοὺς λαοὺς
τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἐθεώρησεν ὡς τόσῳ
πλέον δυσάρεστον τὴν τοιαύτην τῶν πραγμάτων
κατάστασιν, ὅσην δικαίως ἐπερίμενε νὰ ἰδῇ ὅλοι,
τοὺς Ἕλληνας ἀνεξαίρετως προθυμοποιουμένους νὰ
ἐπανέλθωσι τέλος εὐκαρινῶς εἰς τὴν εὐταξίαν, καὶ
νὰ ἐκπληρώσωσιν ἀκριβῶς ὅσα χρεὴ ἡ διατήρησις
τῆς κοινῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας τοῖς ἐπιβάλλουν.

Ἡ Α. Μ. ἐγούσα σθερεν καὶ ἀμετακίνητον ἀπό-
φασιν νὰ περιβάλῃ καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰς ἰδιο-
κτησίας τῶν πιστῶν ΤΟΥ ὑπηρετῶν μετὰ τὴν πλέον
κρατικὴν προστασίαν, μᾶς διέταξε νὰ ἐκτελέσωμεν
τὴν ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου (9 Φεβρουαρίου) Βασιλικὴν
διαταγὴν.

Ἡ διαταγὴ αὕτη ἀπαιτεῖ μετὰ τὸν πλέον θετικὸν
τρόπον τὴν ἀμεσὴν καὶ τελείαν κατάπαυσιν ὅλων
τῶν φορολογικῶν, τῶν διαρπαγῶν καὶ καταδυνα-
στεύων παντὸς εἶδους, μετὰ τὰς ὁποίας κατεδυνάμην-
σαν ὡς τώρα οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐκ μέρους τῶν
ἀτάκτων στρατευμάτων.

Συμφορῶνόμενοι ἡμεῖς ἀκριβῶς μετὰ τὸ πνεῦμα
καὶ τὸ γράμμα τῆς Βασιλικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως,
σπεύδομεν νὰ φέρωμεν εἰς κοινὴν γνῶσιν ὅλων
τῶν Ἀρχηγῶν, τῶν εἰσέτι ὑπαρχόντων ἀτάκτων
σωμάτων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοὺς θεω-
ρεῖ προσωπικῶς ὑπευθύνους δι' ὅσας φορολογίας,
διαρπαγὰς καὶ καταδυναστείας ἐφ' ὅποιανδήποτε
προφασί καὶ περιστάσει πράξωσιν αὐτοὶ ἀπ' ἐυ-
θείας, διατάξωσιν ἡ συγχωρήσωσι νὰ πραχθῶσι
παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν.

Προσκαλοῦντες δὲ καὶ διατάττοντες διὰ τῆς
προσῆς ὅλους τοὺς ἀρχηγούς καὶ ὑπαλλήλους τῶν
ἀτάκτων σωμάτων νὰ σεβασθῶσι τὴν εὐταξίαν
καὶ τὴν πειθαρχίαν, καὶ νὰ πύσωσιν ἀμέσως ἀπὸ
παντὸς εἶδους διαρπαγῆς, εἰς καὶ καταχρήσεις,
κρίνομεν χρεός μας νὰ τοὺς διακονώσωμεν ὅτι ἡ
Α. Μ. περιμένει μετὰ ἐξαιρέτητος πλήρη ὑποταγὴν
ἐκ μέρους τῶν, καὶ τελείαν κατάπαυσιν τῶν αἰ-
τιῶν, ὅσαι δύνανται νὰ δώσωσιν χώραν εἰς τὴν ἀνα-
γνώσιν τῶν κατ' αὐτῶν παραπόνων τῶν πιστῶν
ὑπηρετῶν ΤΟΥ.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐκδίδομεν τὴν ἐγκύκλιον ταύτην
ἐν πλήρει πεποιθήσει ὅτι δὲν θέλει εὐρεθῆ καὶ
μεταξὺ τῶν ἀτάκτων στρατιωτικῶν, ὅπως νὰ θε-
λήσῃ νὰ ἐπιστῇ κατ' ἑαυτοῦ ὅλας τὰς δεινὰς
συνεπείας τῆς πλέον βαρείας εὐθύνης διὰ τῆς ἀπει-
θείας τοῦ καὶ διὰ τῆς ἐπιμονῆς του εἰς σῶμα

αὐτοῦ καὶ ὅπως
Ναυπλίῳ, τὴν 31 Ἰανουαρίου (12 Φεβρ.)
Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμ. τῆς Ἐπικρα-
τείας Α. ΖΑΥΡΑΝ.

Ἐγείλιας. Ὁ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΕΠΙ-
ΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Διευθυντὰς εἰς κατὰ τὸ Βασιλεῖον ἑκτελεστέων
καὶ Ἀλλοιοδοτικῶν Σχολείων.

Ὅταν πρὸ ἐννέα σχεδὸν μηνῶν διύθυνα τὴν
πρὸς τοὺς Διευθυντὰς καὶ Τοποτηρητὰς τοῦ Κρά-
τους ὑπ' Ἀρ. 18 ἐγκύκλιον, ἦτον ἀδύνατον νὰ
προῖδω ὅτι περισσεύει ἀποροδοκίαι, ἀλλοιο-
κατὰ δυστυχίαν, νὰ ἐπιφέρουν ἔκτροπὴν πρὸς τὴν
ματὰ εἰς τὴν πρῶτον τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευ-
σεως. Μετὰ ὅσον ὁμοῦς καιριωτέραν θλίψιν ἐδωκεν
ἐθροισμένης εἰς τὸ διασπῆμα τοῦτο τὰς Μουσᾶς ἀπὸ
τῶν ὅλων τῶν πύταγων, καὶ τοὺς ἱεροφάντας καὶ
δικαστὰς τῶν ἀπασχολημένων, μετὰ τῶν ζυμω-
τέρων εὐχαρίστησιν σὰς συγχάριον σήμερον, Κύριοι,
διότι ἡ ζωογόνος τῆς ἐλπίδος αὐγὴ, πρὸς τὴν ὁποίαν
ἐνατενίζοντες, ἐνεκατερήσατε τούτους μηνᾶς, ἀνέ-
λαμψεν ἡ ἡ φαισφόρος εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς πα-
τρίδος, διὰ τῆς ἐπ' αἰσίοις ἀφίξεως τῆς ΑΥΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ, τοῦ πανυπερποθέτου Βασι-
λέως ἡμῶν.

Ὁ λαμπρὸς ἡμῶν Μονάρχης εἶνε τρόφιμος τῆς
Ἑλληνικῆς Μουσῆς. Τοῦ περικλεοῦς καὶ σεβαστοῦ
Πατρὸς ΤΟΥ βηματίζων τὰ ἴχνη, τοῦ ὁποίου τὴν
κορυφὴν καταγλῆζει μετὰ τοῦ Βασιλικοῦ σέμματος
ἡ σέφανος τῶν ἀκρηάτων τοῦ Ἑλικῶνος ἀνθίων,
ἐγγυᾶται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀρχαίαν τῆς δοξάν
ἐπὶ τῆς εὐτυχῆς Βασιλείας ΤΟΥ· οἱ λόγοι καὶ ἡ
παιδεία, ὁ μόνος ἄστυς τῆς Ἑλλάδος πλούτος,
θέλουν σολίσει πάλιν τὸ γενέθλιον ἔλεος τῶν
Μουσῶν ἐπὶ τῶν μακρῶν ἡμερῶν ΤΟΥ.

Εὐτυχῆς ἡ νεολαία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπείκοντο
νὰ σφαιροδρομήσῃ τὸν καλὸν τοῦτον δίαυλον ὑπὸ
τῆς αὐτοῦ ἀφίξεως! Εὐτυχῆς ἐπίσης καὶ ὑμεῖς,
Κύριοι, διότι εὐρεθῆτε εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃτε
τὸ ἱερώτερον πρὸς τὴν πατρίδα χρεός σας, μετα-
χευόντες εἰς τὴν καρδίαν τῶν τέκνων τῆς
τὴν ἀπόρροισιν τοῦ θεοῦ φωτός! Εὐτυχῆς θέλω
νομίσει καὶ ἡγεῖται ἐκτελεστέων, ὅπως νὰ
κατὰ δύναμιν εἰς τοὺς ἀξιοτίμους ἀγῶνάς σας, νὰ
φανεῖ ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ δό-
κησεν ἡ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ νὰ μετρήσῃ.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο, Κύριοι, ἐπικαλῶμαι τὴν συν-
δρομήν σας διὰ τῆς συνεργίας πολλῶν κατορ-
θύνονται, καθὼς σὰς εἶναι γνωστὸν, καὶ τὰ δυσχε-
ρέστατα. Ἐν ᾧ ἡ σοφὴ καὶ πεφωτισμένη Κυβέρ-
νησις θέλει προνοεῖ περὶ τῶν συντεινόντων πρὸς
τὸν μέγαν σκοπὸν τῆς ἡθικῆς ἀναμορφώσεως τοῦ
ἔθνους, ἐλπίζομένης μάλιστα ἀπὸ τὴν πρῶτον τῆς
παιδείας, ἐκ θατέρου καὶ ὑμεῖς, Κύριοι, θέλετε
συντρέχει πρὸς ταύτην τὴν μεγαλωφελῆ πρό-
θεσιν, δεικνύοντες μάλιστα ἐκ προοιμίων τὸν ἀκά-
ματον ὑμῶν ζῆλον, διὰ τῶν πληροφοριῶν, τὰς
ὁποίας θέλετε σπεύσει νὰ διευθύνετε μετὰ τὴν ἀπαι-
τούμενην ἀκριβείαν περὶ τῆς ἐνεσῶτης τῶν σχο-
λείων καταστάσεως, ἀφορώσης καὶ τοῦ ὅλου καὶ τοῦ
προσωπικοῦ αὐτῶν, γνωμοδοτοῦντες συγχρόνως καὶ
ὅσα πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν πρὸς
τὴν παιδείαν μέσων ἡθέλετε κρίνει πρόσφορα καὶ
κατορθώτα, ὥστε κατ' αὐτὴν τὸν τρόπον, συνερ-
γῶντες ὅλοι συμφώνως εἰς τῆς πατρίδος τὴν ἀνα-
γίνεσιν, νὰ ἴδωμεν εἰς τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν μας
σεφαινόμενος τοὺς πολυταῖς ἀγῶνας καὶ τὰς δει-
νοπαθείας μας μετὰ τὴν ὥραιότεραν ἐπιτυχίαν, καὶ
ν' ἀφήσωμεν εἰς τοὺς ἐπιγεννησμένους ἀσφαλῆ
τὴν περὶ τῆς μέλλουσας εὐδαιμονίας τῶν ἐγγύστην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴ 31 Ἰανουαρίου 1833.
Ὁ ἐπὶ τῶν Εκκλησ. καὶ τῆς Δημοσ. Εκπαυδ.
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας. Ι. ΡΙΖΟΣ.

Πρὸς τοὺς ΚΚ. συνδρομητὰς τῆς Ἐθν. Ἐφημ.
Τὰ φύλλα τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδας, ὅσα δὲν
ἐξεδόθησαν ἐγκαιρῶς, διὰ τὰς πολλὰς τῆς Ἐπι-
γραφείου ἀπασχολήσεως, θέλουν ἀναπληρωθῇ ἀπὸ
αὐτὴν καὶ τὴν ἐφεξῆς ἐβδομάδα.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ἡμερὶς τῆς συνδρομῆς ἑτησίᾳ Φοίνικες 48, ἑξαμηνιαία 24, τριμηνιαία 12. Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου. Ἡ ἐφημερίς, θέλει ἐκδοῖσθαι δις τῆς ἐβδομάδος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ναύπλιον, 25 Ιανουαρίου. Σήμερον ἀνέτειλεν ἡ ἀμπροτέρᾳ τῆς Ἑλλάδος ἡμέρα. Ἡ 25 τοῦ Ιανουαρίου εἶχε προσδιορισθῇ δια τὴν πανηγυρικὴν εἰσοδὸν τῆς Α. Μ. καὶ τῆς Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Κατὰ τὸ περὶ τούτου πρῶτον γραμμα, ἐκδοθὲν τὴν προτεραίαν, τὸ φρούριον τοῦ Ἰσο-καλὲ ἀνήγγειλεν ἀπὸ πρωῒας τὴν τελετὴν ταύτην μὲ εὐκροῖ-ῖνα κανονοβολισμὸν. Εἰς τὰς ἑνδεκά πρὸ μεσημβρίας τὰ βασιλικὰ Βαυαρικὰ στρατεύματα, ἀποβιβάσθοντα πρὸ δύο ἡμερῶν, ἐτοποθετήθησαν εἰς γραμμὴν ἐκατέρωθεν τῆς ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος φερούσης ὁδοῦ πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἐμελλε ἵνα γένη ἡ ἀποβάσεις τῆς Α. Μ. Περὶ τὴν μίαν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν- τρεῖς κανονοβολισμοὶ τοῦ Βαυαρικοῦ πυροβολικοῦ ἔδωκαν τὸ σημεῖον τῆς ἀποβάσεως. Ἀμέσως ἡ ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς Κορσέ-τας Κορνελίας εὐρισκομένη Ἑλληνικὴ Πρεσβεΐα, συνισταμένη ἀπὸ τοὺς Κυρίους Ἀνδρέαν Μικουλὴν, Κωνσταντίνον Μπότσαρην, καὶ Δημήτριον Πλαπούταν (Κολιόπουλον), μετέβη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν φρεγάταν, Μαδαγασκάρ, διὰ ἵνα παραλάβῃ τὴν Α. Μ. καὶ τὴν Β. Ἐπιτροπὴν· αἱ δὲ λέμβοι τῶν μαιρῶν τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ αἱ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων τῶν ἀρχαμένων εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ναυπλίου ἐτέθησαν εἰς γραμμὴν μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἀποβάσεως. Μετ' ὀλίγον ἡ Α. Μ. καὶ ἡ Β. Ἐπιτροπὴ, συνωδευμένοι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβεΐαν, ἐπέβησαν εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένας λέμβους, κανονοβολούντων ὅλων τῶν ἐν τῷ λιμένι πλοίων, εἰς αἷς καὶ μία βασιλικὴ κορβέττα τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, διοικουμένη ὑπὸ τοῦ Ἱππότου Λουκίου Δε-Πάλμα, πλοιάρχου Β' τάξεως, ὅστις καὶ παρευρέθη μετὰ τῶν λοιπῶν πλοιάρχων εἰς τὴν τελετὴν.

Εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποβάσεως περιμένον, πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Α. Μ. καὶ τῆς Ἀντιβασιλείας, τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς τοῦ Βασιλείου Ἐπιτροπῆς, οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ναυπλίου καὶ ὅλοι οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν πόλιν ταύτην πολιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ πρόκριτοι ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος· μυριάδες λαοῦ κατεκαλύπτον ὅλην σχεδὸν τὴν πρὸ τοῦ Ναυπλίου πεδιάδα καὶ τοὺς παρακειμένους λόφους.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Α. Μ. ἀπέβη εἰς τὴν ξηρὰν, ἐχαιρετίσθη ἀπὸ τὸ πυροβολικὸν τοῦ Βαυαρικοῦ στρατεύματος, καὶ τὸ φρούριον τῆς Ναυπλίας· ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Προσωρινῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, συμπεριστενωμένος ἤδη καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα δύο μέλη αὐτῆς τοὺς ΚΚ. Κωνσταντίνον Μπότσαρην καὶ Δ. Κολιόπουλον, διεύθυνεν Ἑλληνιστὶ πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν ἀκόλουθον προσφώνησιν.

« Ἀνεξάλειπτος θέλει διαμείνει ἀπὸ τὴν μνήμην μας καὶ ἀπὸ τὴν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν τῆς Ἑλλάδος ἡ σημερινὴ ἡμέρα, καθ' ἣν τίθεται

• ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Βασιλικοῦ θρόνου
• τὸν ὅποιον ὅλοι οἱ Ἕλληνες θεωροῦν ὡς τὴν μό-
• νην ἀγκυρὰν τῆς σωτηρίας τῶν.

• Ναί, Βασιλεῦ! ἡ πολυχρόνιος καὶ δεινὴ πείρα
• μας ἀπέδειξεν ὅτι ὁ θρόνος εἶνε τὸ μόνον στε-
• ρεῖμα τῆς πολιτικῆς μας ὑπάρξεως, καὶ ἡ ἀσφα-
• λεστέρα ἐγγύησις τῆς ἐθνικῆς μας εὐδαιμονίας.

• Εἰς τὴν ἐθνοσωτήριον ταύτην ἡμέραν σπεύδει
• καὶ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Βασιλείου ἵνα
• ἀποθέσῃ εἰς τοὺς πόδας τῆς Υ. Μ. τὴν ἐξουσίαν,
• τὴν ὅποιαν ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὴν προσωρινῶς
• τὸ ἔθνος.

• Πιστοὶ ὑπῆκοι εἰς τὸ ἐξῆς τὰ μέλη τῆς Διοι-
• κητικῆς Ἐπιτροπῆς θέλουσιν νομίσαι δόξαν τῶν τῶ
• ἵνα ἐκπληρώσιν ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα τῆς ὑπο-
• ταγῆς τῶν.

Εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ἡ Α. Μ. ἀπάντησεν Γερμανιστὶ ὡς ἀκολούθως.

• Ἡ παροῦσα στιγμὴ, Κύριοι, καθ' ἣν πατῶ τὸ
• ἔθνος τῆς Ἑλλάδος, εἶνε δι' ἐμὲ ἡ ἀξιολογώτε-
• ρα τῆς ζωῆς μου· αὕτη θέλει εἶνε ἐν ταύτῃ καὶ
• ἡ εὐτυχαστέρα, ἐν μετ' αὐτῆς, καθὼς ἐλπίζω,
• ἀρχίσῃ με τὴν θείαν ἀντίληψιν μέλλον εὐτυχί-
• εἰς τὴν Ἑλλάδα.

• Ἡ διάθεσις καὶ ἡ θέλησίς μου ἐξηγήθησαν σα-
• φῶς εἰς τὴν δικήν μου, τὴν ὅποιαν ἐξείδωκε
• σήμερον ἡ Ἀντιβασιλεὶς ἐν ὀνόματί μου.

• Ἐχωρίσθην ἀπὸ φιλάτους γονεῖς, ἀπὸ ἀδελ-
• φούς, καὶ ἀπὸ ἔθνος πιστῶς ἀφωτισμένων καὶ
• ὑπὲρ πάν ἄλλο τιμιώτερον εἰς τὴν καρδίαν μου.
• Παρήτησα βίαν ἡσυχίαν καὶ εὐτυχίαν, διὰ ἵνα ἀφιε-
• ρώσω ὅλην μου τὴν ζωὴν εἰς τὴν ἀπὸ τὰς βα-
• ρείας θλίψεως ἀνακούφισιν τῆς Ἑλλάδος.

• Ὅ,τι ζητῶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς καὶ ἐξαιρέ-
• τως ἀπὸ ὅλους τοὺς προκρίτους εἶνε ἡ τιμὴ καὶ
• εὐλικρινὴς συνέργειά τῶν πρὸς ἐπίτευξιν τούτου
• τοῦ σκοποῦ, ἡ ὁμόνοια καὶ τὸ σέβας εἰς τὸ δίκαιον
• καὶ τὸν νόμον, καὶ οὕτω θέλω ἀπολαύσει τὴν
• τελειάν ἀνταμοιβὴν τῶν ὅσων ἑκάμα θυσιῶν.

• Σῆς, Κύριοι, ἐκυβερνήσατε τὴν Ἑλλάδα εἰς
• δεινὰς περιστάσεις· ἡξιώσω νὰ ἐκτιμῶμαι τὰς
• δυσκολίας καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις σας ταύτας,
• καὶ σὰς ὁμολογῶ χάριτας διὰ τὰ ὅσα με ἐξε-
• φράσατε αὐτοῖς.

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἡ Α. Μ. ἡ Ἀντι-
• βασιλεὶς· οἱ Ἰπασπισταὶ καὶ λοιποὶ τῶν περὶ τὴν
• Α. Μ., ἐπιβάντες εἰς τοὺς ἵππους, διευθύνθησαν
• μεταξὺ μυριάδων λαοῦ ἀνευφημούντος διὰ τῆς ὁδοῦ
• τοῦ Ἄργου πρὸς τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου, κατὰ
• τὴν ἀκλίνοθον τάξιν.

Α. Εἰς λόγους Βαυαρῶν εὐζώνων πείζων·

Β. Εἰς τὰ πολῖται τῆς Ναυπλίας, οἱ μὲν, φέ-
• ροντες τὰ σημεῖα τῶν συντεχνιῶν (ἐσχαρίων), οἱ
• δὲ, κλάδους δάφνης καὶ εὐλαίας·

Γ. Οἱ προὔχοντες πολιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ ἐκ
• τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος·

Δ. Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας·

Ε. Τὰ πύσχαντα ἤδη μέλη τῆς προσωρινῆς
• Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Βασιλείου·

Ζ. Ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεΐα·

Ζ'. Οἱ Κύριοι Ναυάρχοι καὶ οἱ Πλοίαρχοι τῶν ὑπ'
• αὐτοῖς πολεμικῶν πλοίων, οἱ Στρατηγὸι τοῦ Γαλ-
• λικοῦ στρατοῦ μετὰ τῶν ἐπιτελῶν, οἱ Κύριοι Ἀντι-
• πρέσβεις καὶ ὅλον τὸ διπλωματικὸν σῶμα τῶν ἐν
• Ναυπλίῳ Προξένων·

Η. Εἰς λόγους Βαυαρῶν εὐζώνων·

Θ. Οἱ σιτισταὶ τῆς Αὐλῆς τῆς Α. Μ.

Ι. Μίρος τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας·

ΙΑ. Οἱ περὶ τὴν Αὐλὴν τοῦ Βασιλέως·

ΙΒ'. Ὁ νεωστὶ ὀνομασθεὶς Φροσάρχος μετὰ τοῦ
• ὑπαπιστοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν μὴ ἀνη-
• κόντων εἰς τὰ στρατεύματα·

ΙΓ'. Οἱ Διοικηταὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου·

ΙΔ'. Οἱ Ὑπαπισταὶ τῆς Α. Μ.

ΙΕ. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, περι-
• κυκλωμένος ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἀντιβασιλείας·

ΙΖ'. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ
• μετὰ τῶν ἐπιτελῶν·

ΙΖ'. Τὰ Βασιλικὰ Βαυαρικὰ στρατεύματα, τὰ
• ὅποια καὶ παρατάχθησαν ἀρικόμενα ἐπὶ τοῦ προ-
• χώματος.

Εἰς τὸ πρὸ τῆς πόλεως τῆς πόλεως ἀνεγέρθη
• θριαμβευτικὸν τόξον οἱ Δημογέροντες μετὰ τοῦ
• Διοικητοῦ τῆς πόλεως ἐπρόσφεραν εἰς τὴν Α. Μ.
• ἐπ' ἀργυροῦ δίσκου, κατὰ τὸ σῆμα, ἄρτον καὶ
• ἔλαιον, τὰ ὅποια ἡ Μεγαλειότης· ΤΟΥ ἰδέχθη μὲ εὐ-
• λένειαν, καὶ συγγνώμης εἰς τὴν δημογερόντων
• προσεφώνησε τὴν Α. Μ. ὡς ἀκολούθως

Μεγαλειότατε!

• Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ναυπλίου, ἐνθουσι-
• αῖνοι ὅτι πρῶτοι ἀπ' ὅλους τοὺς ὑπῆκοις, ΣΑΣ,
• ἡξιώθησαν ἵνα ἴδωσι τὴν Υ. Μ., ἔρχοντα διὰ
• τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Δημογερόντων αὐτῶν ἵνα
• ἀποθέσιν εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου τὰς ταπει-
• νὰς προσκυνήσεις τῶν, καὶ ἵνα ἐκφράσιν τὰ
• τῆς πίστεως, ἀφασίωστος καὶ τελείας εὐπειθείας
• αἰσθημάτων τῶν.

• Ναί, Βασιλεῦ! ἡ παρουσία τῆς Υ. Μ., τὴν
• ὅποιαν δὲν ἐπαύσαν ἵνα ἐπικαλῶνται ἀπὸ τὴν
• θείαν πρόνοιαν, εἶνε τὸ τέλος τῶν μακρῶν δυσ-
• χιῶν, αἱ ὅποια κατεταλαιπώρησαν τὸν τόπον,
• καὶ ὑπόσχεται διὰ τὸ μέλλον εὐτυχίαν ἡμέρας,
• τὰς ὅποιας θέλει συνεχίσει περισσύτερον ἢ λα-
• φρὸς τοῦ θρόνου.

• Ἐκτιμώντες ἐπίσης τὰ μεγάλα καλὰ, τὰ ὅποια
• προμηθεύει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ τόσον περισπούδα-
• στος αὕτη παρουσία ΣΑΣ, ἥτις τὴν ἐνώνει μὲ τὴν
• μεγάλαν οἰκογένειαν τοῦ Βασιλείου καὶ αὐτῶν
• ἀναπέμπουν πρὸς τὸν ὀψιστὸν τῆς διοικῆς ὑπὲρ
• τῆς μακροχρόνιου συντηρήσεως τῆς Υ. Μ. ὅπως
• τῆς ὅποιας ἐρείδεται ὅλος ὁ κόσμος τοῦ Βασιλείου.

...πρὸς αὐτὸν, προσήκει σοι, πλοῦτον καὶ δόξαν, ὡς γέγονεν ἀνὴρ δυνάστης ἐν βασιλείᾳ σου τὰς ἡμέρας σου. - εἶπεν ὁ θεὸς εἰς τὸν Σολομῶνα. - Καὶ ἰδοὺ πλέον Σολομῶνος ὧδε. Θεὲ βασιλεῦ, ὤψιστε κληδὼν τῆς Ἑλλάδος, σὺ σποτὰ τῶν ἀπάντων, ὃς τις ἡΐεσάς με τὸν ἐλαττον τῶν ὑπουργῶν τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου σου. καὶ ἐκφράσω πανδήμως σήμερον ἐνώπιον τοῦ Βασιλεῦς καὶ τοῦ λαοῦ σου, ἐξαίτουμένων ὑπὲρ τοῦ πρώτου θυσιεῖος ἡμῶν Ἀνακτος, ὃν πρῶτον ἡ βουλή σου, κράτος, νίκην, διακονήν, μακάριότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. - Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα (τρίς), καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλούμεθά σε. -

«Ὅτι σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ὅλων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.»

Μετὰ ταῦτα ἐψάλη ὁ πολυχρονισμός. - Πολυ-
«χρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ θεὸς τὸν θυσιεῖστατον»
«καὶ φιλόχριστον ἡμῶν Βασιλέα Ὄθωνα τὸν Πρῶτον, Κύριε, φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη (τρίς).»

Καὶ πληρωθέντος τούτου, τὰ μέλη τῆς πρυτανείας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, ὅλοι οἱ προὔχοντες πολιτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, οἱ παρόντες εἰς τὴν ἐπίσημον εἰσοδὸν τῆς Α. Μ., ὁ Διοικητὴς τῆς πόλεως καὶ οἱ Δημῳγέροντες, προσκληθέντες παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖος τῆς Ἐπικρατείας Κυρίου Σ. Τρικοῦπη, ὑπέγραψαν τὸν ὅρκον τῆς πίστεως, τὸν ὅπου ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς ἀνέγνω πρῶτον μεγαλοφώνως, οἱ δὲ ὁμοδοῦντες συναπρόφθερον σιγανώτερον.

Ἐν ᾧ δὲ ὑπεγράφετο ὁ ὅρκος, καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀνέγνωσκε σύντομον εὐχὴν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ στρατοῦ, ἡ Α. Μ. καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀντιβασιλείας ἐκλιναν τὰ γόνατα, τὸ ὅπου ἕκαστος αὐθόρμητοι καὶ οἱ περιεστώμενοι, καθὼς καὶ τὸ ἱερατεῖον ὅλον.

Πληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, ἡ Α. Μ., ἀνευφημοῦντος καὶ χειροκροτοῦντος τοῦ λαοῦ, συμπαραπεμφθεῖσα παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ ἱερατεῖου μέχρι τοῦ νάρθηκος, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν μετὰ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς λοιπῆς συνοδείας πᾶσι, προηγόντων καὶ παρεπομένων τῶν βασιλικῶν ἀκολουθῶν καὶ τῶν εἰρημένων προὔχόντων διὰ τῶν ἐκατέρωθεν παρατεταγμένων Γαλλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν τακτικῶν στρατευμάτων, εἰς τὸ παλάτιον καὶ μετ' ὀλίγον ἐξεληύσασα δις ἐπανειλημμένως εἰς τὴν ἐξώστην (Μπαλκόνι), ἀπεχαιρέτησεν εὐμενέστατα τὸ ἀναρίθμητον πλῆθος, τὸ ὅπου ἐκινεῖτο εἰς τὴν κατέμπροσθεν τοῦ παλατίου πλατείαν καὶ τὰς πλησίον ἀγυῖας, διαβρηνγνὼν τὸν αἶρα μὲ τὰς ἐνθουσιαστικὰς ἀνευφημίαις τοῦ. Τὰ φρονία εἶχον ὑψωμένας ὁμοῦ κατὰ τὴν τὴν ἡμέραν τῆς σημεῖας τῶν τριῶν Συμμάχων Βασιλέων, τοῦ Βασιλείου τῆς Βαυαρίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἑσπέρα, καθὼς καὶ τὰς ἐπὶ τῆς νύκτας, ἡ πόλις ὀλόκληρος ἐφωτισθὲν μεγαλοπρεπέστατα, καὶ ἡ πολεμικὴ μουσικὴ ἐσχημαίνεν εἰς τὰς πλατείας τοῦ παλατίου καὶ τοῦ Πλατάνου. Ἡ ἀγαλλίασις, ὁ ἐνθουσιασμός, καὶ ἡ εὐθυμία τοῦ λαοῦ ὑπερβαίνει κάθε περιγραφήν· ἡ εὐδία καὶ τὸ αἶθρον τοῦ περιέχοντος συνετέλεσαν ὅλον ὀλίγον εἰς τὴν φαιδρότητα τῆς λαμπροτάτης πανηγύρεως ταύτης, τῆς ὁποίας ὁ κυριώτερος σκοπὸς ἦτον αὐτὸς ὁ μυριοπόνητος τῆς Ἑλλάδος

μονάρχης, ἐνδυνάμενος τὰ εὐνοια γράμματα καὶ πορφύραν ταῖαν ἐπὶ τοῦ στήθους, προσκυρομένη εὐμενέστατα τὸν λαόν, τοὺς χωρικοὺς, τὰς πτωχὰς γυναῖκας, τὰ παιδία αὐτὰ, καὶ διαφαίνων εἰς τὸ ἡρωικὸν τοῦ ἀνάστημα, εἰς τὸ μετρίδιον καὶ ἀναταραχθέν τοῦ προσώπου τοῦ, εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ μετώπου τοῦ τὴν εὐκρινὴ καὶ χαλαράν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς νέας τοῦ πατρίδος διαθετὴν ἔκρινεν, περὶ τῆς ὁποίας ἡ ἀκούστος προκήρυξις τῆς Α. Μ., ἐκδοθεῖσα αὐθιμερὸν καὶ κοινοποιηθεῖσα εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων καθ' ὅλον τὸ Βασίλειον, ἐπληροφόρησαν ἀνεκδιαιστώως ἡδὴ τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Πρὸς τοὺς Ἑλληνας.
ΕΛΛΗΝΕΣ!

Προσκεκλημένος ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐν δόξῃ καὶ μεγαλοφύχῃ Μεσιτῶν, διὰ τῆς κραταιᾶς βοηθείας τῶν ὁποίων ἀποπερτώσατε ἐνδύως τὸν τῆς καταστροφῆς πόλεμον τὸν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου παρεκταθέντα, προσκεκλημένος προσέτι καὶ ἀπὸ τῆς ἰδίᾳ σας ἐλευθερίας ἐκλογῆς, ἀναβαίνω εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐκπληρώσω ὅσας ὑποχρεώσεις ἀνέλαβα διγχεῖς τὸ προσφερόμεν Βασιλικὸν στέμμα, τὸσον πρὸς ἐσᾶς, ὅσον καὶ πρὸς τὰς μεσιτευσάσας Μεγάλαις Δυνάμεις.

Διὰ μακροῦ καὶ φονικοῦ πολέμου, θυσιάζοντες ἐκουσίως τὰ μέγιστα καὶ πολυτιμώτατα ἀγαθὰ σας, ἀνεκτίνατε τὴν πολιτικὴν σας ὑπαρξίν καὶ ἀνεξαρτησίαν, τὸν θεμελιώδη ὅρον τῆς εὐτυχίας καὶ εὐμερείας παντὸς ἔθνους, καὶ διὰ τῆς ἡρωικῆς σας εὐτολμίας ἀνεδείχθητε ἄξιον ἀπόγονοι τῶν μεγάλων προγόνων σας, τῶν ὁποίων ἡ δόξα, ἀπὸ τοῦ σκότους τῶν ἀρχαιοτάτων αἰώνων μέχρι τοῦδε διαχυγέται μὲ ἀπαρμειωτὸν λαμπρότητα· ἀλλ' ἔως τώρα στερεώσθε ἀκόμη τοὺς καρποὺς τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀγώνος σας. Οἱ ἀγροὶ σας εἶναι ἐρημωμένοι, ἡ βιομηχανία σας ἀπενεκρωμένη, τὸ ἐμπόριόν σας, τὸ ἄλλοτε τὸσον ἀκμάζον, εἰς πτώσειν. Εἰς μάτην ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς εἰρήνης ἐπερίμεναν αἱ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἤθελε ταῖς συγχωρηθῆναι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀρχαίαν πατρίδα των. Τὸν τόπον τοῦ δεσποτισμοῦ κατέλαβεν ἡ ἀναρχία, ἡ ὁποία πληττεῖ τὰ νῶτά σας ἀπανθρώπως μὲ τὴν αἰμοσταγὴ μίστιγί της. Καὶ ὅτι καλὸν ὁ ἔρος τῆς πατρίδος ἀπέκτησε διὰ σας, διὰ τοῦ πλέον εὐγενούς ἐνθουσιασμοῦ, τὸ ἀφανίζει ἡ ἐσωτερικὴ διχόνοια διὰ τοῦ πλέον βδελυροῦ ἐγωῖσμοῦ.

Τὸ νὰ δώσω τέλος εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν, καθ' ἣν διὰ τῆς φθοροποιῦ ἀλληλομαχίας καταναλίσκονται αἱ πρώτισται δυνάμεις, τὸ νὰ συγκεντρώσω εἰς τὸ ἐξῆς πᾶσαν σπουδὴν εἰς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν, τὸν τῆς ἀμύνεσθαι τῆς εὐθιμερείας καὶ δόξης τῆς πατρίδος σας ἀποκατασταθεῖς ἡδὴ καὶ ἐδικῆς μου, τὸ νὰ ἐξαλειφῶ προσέτι κατ' ὀλίγον, διὰ τῆς εὐλογίας τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιφρόνης τῆς κοινῆς εὐταξίας, τὰ πολυέριθμα τῶν προτέρων καὶ ἐσχάτων δυσυχματῶν ἔγνη, τὰ ὁποῖα καλυπτοῦσι τὴν τόσον ὥραιαν καὶ ἀπὸ τὴν φύσει τόσον πλουσίως προικισμένην γῆν σας, τὸ νὰ λάβω εἰς σκέψιν τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας σας καὶ τὰς ἐκείναις σας, τὸ νὰ ὑπερασπισθῶ μὲ τὴν αἰγίδα τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης τὰ πρόσωπά σας καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν σας ἀπὸ τοῦ αὐθαίρετον καὶ τὴν ἀκολασίαν, καὶ δι' ὧρίμων καὶ σταθερῶς θεμελιω-

μένων θεσμῶν, ἀναλόγων μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ μακτὰς δεκάρας εὐχῆς τοῦ ἔθνους, νὰ σας προμηθεύσω τὰ ἀγαθὰ μᾶς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία δὲν εἰσίσταται παρὰ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῶν νόμων, καὶ οὕτως νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἀναγεννησιν τῆς Ἑλλάδος, τούτο εἶναι, ὦ Ἕλληνες, τὸ ἐνδοξὸν μὲν, ἀλλὰ δυσχερὲς ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνεθέμην εἰς ἑαυτὸν, καὶ χάριν τοῦ ὁποίου προθυμῶς θυσιάζω τὸν εἰς τὴν πατρίδα μου γῆν εὐφροσύνην καὶ εὐδαίμονα βίον, τρέφων το ἴδιον αἶσθημα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον κινούμενος ὁ Βασιλεὺς ὁ πατὴρ μου, πρῶτος μεταξὺ ὅλων τῶν Μοναρχῶν, σας ἔδωκε χεῖρα βοηθείας εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἡρωικὸν σας ἀγῶνα.

Μὲ πλήρη πεποίθησιν ἀποτινῶ τὴν φωνήν μου πρὸς ἐσᾶς, Ἕλληνες, καὶ ζητῶ νὰ ἀριερώσατε μοναδικῶς εἰς τὸ ἐξῆς, ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, τὰς δυνάμεις σας ἐκ συμφέροντος μὲ ἐμὲ εἰς τὸ κοινὸν καλὸν, καὶ νὰ μὴ στέρετε ποτὶ νὰ ἀφανισθῶσιν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σπασμῶν καὶ τῶν σπαραγμῶν τῶν ἐμφυλίων διχνοσιῶν καὶ τῆς ἀναρχίας, τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ἀπεκτινάσατε διὰ τῆς ἀνδρείας σας, διὰ τῆς εἰς τοὺς κινδύνους καρτερίας σας, διὰ τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἐρωτῆς σας, καὶ διὰ τοῦ θάρρους σας εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν, οὐδὲ νὰ καταδεχθῆτε νὰ σπυλωθῇ ἀπὸ τὰς παρφορὰς τῶν χαμηρῶν παθῶν τὸ ὄνομά σας, τοῦ ὁποίου τόσαι ἡρωικαὶ πράξεις ἐγγυῶνται τὴν ἀθανασία. Ὅσον μεγάλοι καὶ ἂν ἦναι οἱ ἀγῶνες, τοῖς ὁποίοις ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ὁ ἁγνὸς οὗτος σκοπός, ἡ ἐπιτυχία τοῦ μόνου θέλει μᾶς εἶναι πλουσιωτάτη ἀνταμοιβή.

Ἀναβαίνων τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος, δίδω τὴν πάνδημον βεβαίωσιν τοῦ νὰ προστατεύω εὐσυνειδότως τὴν θρησκείαν σας, νὰ διατηρῶ πιστῶς τοὺς νόμους, νὰ διανέμεται ἡ δικαιοσύνη πρὸς ἓνα ἕκαστον, καὶ νὰ διαφυλάττω ἀκέραια διὰ τῆς θείας βοηθείας ἐναντίον ὁποιοῦδήποτε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας, τῆς ἐλευθερίας σας καὶ τὰ δικαιώματά σας.

Ἡ πρώτη μου φροντίς θέλει εἶναι ἡ ἀνθρώποις καὶ στερέωσις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, ὥστε νὰ ἀπολαμβάνη καθεὶς ἐξ ἑσῶ ἀνενοχλήτως καὶ ἀνεπηρέαστως νόμιμον ἀσφάλειαν. Παραδίδω εἰς τὴν λήθην τὰς εἰς τὸ παρελθὸν πολιτικὰς παρφορὰς, περιμένω πεποιθότως ὅτι ἕκαστος ἡμῶν, ὦ Ἕλληνες, νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὰς Ἀρχὰς τῆς ἐπιτετραμ. ἐν τῇ τούτων ἐκτέλεισιν, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰρηνικῶς εἰς τὴν ἰστίαν του. Τοιοῦτοτρόπως ἐλπίζω μετὰ βεβαιότητος, ὅτι θέλω ἰδεῖ ἑμαυτὸν ἀπληλαγμένον τῆς θλιβερᾶς ἀνάγκης τοῦ νὰ κίμω νὰ καταδιωχθῶσι μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων οἱ ταράττοντες τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ οἱ ἀποστάται.

Εἴθε ἡ θεὰ πρόνοια νὰ εὐλογῇ τοὺς κοινούς ἡμῶν ἀγῶνας, καὶ νὰ εὐδοκῇ νὰ ἀπανακμάσῃ λαμπρότερον ὁ ὥραιος οὗτος τόπος, ὅστις καλύπτει τὴν κοινὴν τῶν μεγίστων ἀνδρῶν καὶ τῶν μεγίστων πολιτῶν, τῶν ὁποίων οἱ ἀρχαῖοι χρόνοι ἀποτελοῦσι μίαν τῶν ὥραιότερων ἐποχῶν τῆς ἱστορίας, καὶ τοῦ ὁποίου τόπου οἱ κάτοικοι εἰς τοὺς τελευταίους καιροὺς ἀπέδειξαν εἰς τοὺς συγχρόνους των ὅτι ὁ ἡρωισμός καὶ τὸ εὐγενὲς φρόνημα τῶν ἀθανάτων προγόνων των διὰ ἀπεσβέσθησαν ἀπὸ τὰς καρδίας των.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833.
ΕΝΘΟΝΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΑΔΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΙΕΡΓΙ Μπαρδολαΐδης ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
Ὁ ἐπὶ τῶν ἑλ. καὶ τῶν ἑλ. Βασιλ. Γραμματεὺς
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ